

re, som gør en kæmpeindsats. Skatteministeren og regeringen kan være lykkelige for, at man ikke skal have en konto på finansloven, hvor man skal betale disse ledere.

Derfor synes jeg, at man skal være meget mere forsigtig, og derfor synes jeg, at man skal sende et klart signal om, at selvfølgelig vil vi ikke gå i så små sko, som der har været opræk til. Nej, i stedet for vil vi give dem et skulderklap og sige, at naturligvis skal der ikke ændres på lovgivning og praksis på de her områder, for det vil komme til at genere langt flere, end man forestiller sig.

Lad mig i den forbindelse sige, at når vi taler om kommerciel idrætsvirksomhed, erkender vi, at så er det noget, som kan sammenlignes med almindelig erhvervsmaessig aktivitet. Og så forholder det sig anderledes. Derfor synes jeg, at det, der er helt afgørende for, at vi kan tolke skatteministerens tilsagn i dag sådan, at den folkelige idræt overhovedet ikke vil blive ramt, er, at vi er enige om, hvordan vi definerer de klubber, som bliver ramt af den nye praksis, hvad der er god grund til at frygte efter de udtalelser, der hidtil er kommet fra regeringen.

Så trods skatteministerens forsikring her i dag vil vi meget gerne være på den sikre side og give vores tilslutning til beslutningsforslag nr. B 54.

Brian Mikkelsen (KF):

Det Konservative Folkeparti kan støtte det forslag, vi behandler i dag.

Vi er glade for de bemærkninger, som skatteministeren er kommet med, men vi synes, at det er rimeligt, at vi får vedtaget det her forslag, så vi får præciseret reglerne og får afklaret de misforståelser, der er i de 31 told- og skatteregioner.

Efter den efterhånden berømte moms-nævns-afgørelse i februar i år har flere af landets told- og skatteregioner jo ændret praksis, så der nærmest drives klapjagt på idrætsklubberne. Det har betydet, at idrætsklubber i de forskellige told- og skatteregioner er blevet behandlet forskelligt. I nogle er man blevet pålagt at betale moms af indtægter ved haludlejning og entréindtægter, og i andre told- og skatteregioner skal man ikke betale moms.

Det er altså paradoksalt – og det er noget, der skal gøres noget ved – at afgørelsen vurderes forskelligt i de 31 told- og skatteregioner. Der er vi glade for tilkendegivelsen fra ministeren om, at det skal der kigges på, og at der bliver sendt

nogle signaler ud om, at der skal være en ens behandling i de 31 told- og skatteregioner.

Vi mener, at Momsnævnets afgørelse har betydet et stort skridt i den forkerte retning. Idrætten er en meget, meget vigtig del af danskernes hverdag. I dag er to ud af tre danskere tilknyttet en eller anden form for idræt primært som aktive udøvere, men mange lægger også et stort stykke arbejde i den organisatoriske del, og dem skal man selvfølgelig ikke belaste mere ved at lægge nogle yderligere økonomiske byrder på dem.

Vi mener, at man fra Folketingets side skal skabe de bedst mulige økonomiske vilkår for idrætten i stedet for at drive den her skattejagt helt ud til de enkelte klubber.

De eneste, der kommer til at betale denne klapjagt, er brugerne, altså idrætsudøverne, og det er ikke et rigtigt signal til de mange, mange tusinde mennesker, der dyrker idræt. Derfor synes vi, at skatteministeren burde være konstruktiv, som ministeren plejer at være, og tage de nødvendige initiativer som følge af vedtagelsen af den her lov og så få gjort noget ved det i løbet af de kommende par måneder.

Vi mener, at det er meget uheldigt, hvis idrætsklubberne i højere grad skal være genstand for skatteministerens lyst til måske at finde nye indtægter til skatte-kassen, da han jo er blevet meget sur over, at man nu letter det på nogle andre områder.

Derfor synes vi altså, at vi kan støtte det her forslag, som pålægger ministeren at skabe for-svarlige vilkår for idrætsklubberne, blot mener vi, at det skal udmøntes sådan, at det ikke er i strid med EF's 6. moms-direktiv. Problemet med det 6. moms-direktiv er jo, at det kan tolkes på mange forskellige måder, og dér vil jeg så råde skatteministeren til sammen med sine embeds-mænd at se på direktivet en gang til.

I direktivets artikel 13 står der, at der kun kan ydes moms-fritagelse, når ydelsen præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning. Denne bestemmelse er imidlertid ikke indarbejdet fuldt ud i momsloven, der således ikke stiller krav om, at undervisningen i legemsøvelser ikke kan moms-fritages, selv om undervisningen giver overskud. Ministeren må nok erkende, at ingen idrætsklubber på nær lige nogle få professionelle ishockey- og fodbold-klubber drives med gevinst for øje.